

W naszych warunkach klimatycznych woda ma decydujący wpływ na życie drzew. Ilość opadów odbija się w przyroście słoju rocznych drewna, ilość deszczu podczas tegorocznego okresu wegetacyjnego zdecyduje o wzroście drzew na wysokość w przyszłym roku. Zdecyduje także o ich żywotności oraz odporności na zagrożenia ze strony szkodliwych owadów, grzybów i innych patogenów. Oprócz sumarycznej ilości opadów, bardzo duże znaczenie ma również ich rozkład w ciągu roku. I tu niestety też jest niekorzystnie dla lasów. Beźśnieżne zimy, wiosenne wielotygodniowe susze oraz upalne lata z okazjonalnymi ulewami nie zapewniają drzewom wystarczającej ilości wody do prawidłowego rozwoju. Obecny bardzo zły stan sanitarny polskich lasów jest pokłosiem kilku minionych lat z rekordowymi temperaturami i rekordowo niskimi opadami. Obecny sezon wegetacyjny tej sytuacji z pewnością nie poprawi i musimy spodziewać się dalszych problemów związanych z obumieraniem drzew, a co gorsza całych drzewostanów. Marnym pocieszeniem jest fakt, że podobną sytuację, o ile nie jeszcze poważniejszą, obserwujemy w całej Europie, a szczególnie u naszych południowych i zachodnich sąsiadów. Drzewa obumierają nie tyle z powodu zbyt wysokich temperatur i suszy, co z powodu drastycznych zmian warunków klimatycznych. Rosnąc przez dziesiątki lat we względnie stałych warunkach wilgotnościowych, nie radzą sobie z nagłym obniżeniem poziomu wód gruntowych i stają się coraz bardziej podatne szczególnie na ataki szkodników owadzych.

Głównymi gatunkami jarocińskich lasów są sosna zwyczajna i dąb szypułkowy, które zajmują blisko 86% powierzchni naszych drzewostanów. Choć w kontekście zmian klimatycznych najczęściej mówi się o usychaniu świerka, głównie przez medialną sprawę kornika drukarza w Puszczy Białowieskiej, to niestety zamieranie sosny i dębu w całej Polsce, jak i w Jarocinie stanowi najpoważniejsze ochroniarskie wyzwanie

Wyciąć, żeby uratować

Spoglądając przez okno na jesienną aurę, przechodząc co kilka dni ulewne deszcze i widząc w mediach informacje o podtopieniach i wezbraniach rzek, można by pomyśleć, że susza związana ze zmianami klimatycznymi, o której mówi się od kilku lat, jest co najmniej lekko wyolbrzymiona. To bardzo mylne wrażenie...

Owady powodujące zamieranie sosen i dębów należą do szkodników wtórnych, a ich rozwój odbywa się pod korą drzew. Dlatego walka z nimi jest bardzo trudna i polega jedynie na usuwaniu i wywożeniu z lasu drzew zasiedlonych

leśników. Z całej gamy owadów nękających sosny, szczególne zagrożenie stanowią obecnie w Nadleśnictwie Jarocin kornik ostrozębny, przyplaszczek granatek oraz smoliki i cetyńce. Nie bez znaczenia jest także obserwowane masowe pojawianie się jemioli w koronach drzew. Cierpią przede wszystkim sosny rosnące na dobrych siedliskach, drzewa żyjące na glebach słabszych i ubogich w wodę, przyzwyczajone do trudnych warunków, radzą sobie lepiej. Dęby w naszych lasach są atakowane i zabijane przez opiótki, które zasiedlają drzewa osłabione przez brak wody oraz szkodniki liści, takie jak skoczonos czy choroby grzybowe powodowane przez mączniaka. Drzewa zamierające i martwe natychmiast zasiedlane są przez wyrzyniki i drwalniki, które powodują szkody w surowcu drzewnym. Owady powodujące zamieranie sosen i dębów należą do szkodników wtórnych, a ich rozwój odbywa się pod korą drzew. Dlatego walka z nimi jest bardzo trudna i polega jedynie na usuwaniu i wywożeniu z lasu drzew zasiedlonych. Nasi leśnicy mają już doświadczenie w walce z opiótkiem, który w latach 2000-2005 mocno uszkodził drzewostany dębowe w lasach czeszkowskich i leśnictwie Potarzycy. Niestety po 15 latach sytuacja zaczyna się powtarzać i działań jak najszybszego usuwania drzew porażonych nie można zaniedbać. Prace z tym związane wykonywane są w okresie wiosennym, przed majowym wylotem (rójką) owadów oraz od jesieni do zimy, kiedy szczególnie dobrze widać żerowania dzięciołów na korze drzew.

Prace polegające na wycince drzew, szczególnie jeśli dotyczą wiekowych dębów, mogą budzić kontrowersje i sprzeciw zainteresowanej przyrodą częścią społeczeństwa. Dodatkowo, gdy odbywa się to w bezpośrednim sąsiedztwie osiedli mieszkalnych, dochodzą do nas głosy sprzeciwu wobec takich działań i oskarżenia o dewastację lasu i chęć zysku. Niestety, jest to jedyny i póki co najsukcesowniejszy sposób na zatrzymanie postępującego zamierania tych cennych drzewostanów. Apelujemy o wyrozumiałość i akceptację w tej trudnej sytuacji.

Prace polegające na wycince drzew, szczególnie jeśli dotyczą wiekowych dębów, mogą budzić kontrowersje i sprzeciw zainteresowanej przyrodą częścią społeczeństwa. Dodatkowo, gdy odbywa się to w bezpośrednim sąsiedztwie osiedli mieszkalnych, dochodzą do nas głosy sprzeciwu wobec takich działań i oskarżenia o dewastację lasu i chęć zysku. Niestety, jest to jedyny i póki co najsukcesowniejszy sposób na zatrzymanie postępującego zamierania tych cennych drzewostanów. Ponadto drzewa uschnięte oraz z dużą ilością obumarłych gałęzi stanowią realne zagrożenie dla osób tak chętnie korzystających z okolicznych lasów w celach rekreacyjnych. Prace pozyskaniowe należą do bardzo niebezpiecznych, szczególnie jeśli odbywają się w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań i obecności osób postronnych. Dlatego apelujemy o wyrozumiałość i akceptację w tej trudnej sytuacji. Mamy nadzieję, że mimo niełatwego zadania, które przed nami, uda się ochronić jak najwięcej tych pięknych, wiekowych drzewostanów. Po cichu liczymy, że i przyroda zacznie nam sprzyjać i zimą obniży temperatury poniżej zera, dosypie śniegu, a w kolejnych latach podleje intensywniej deszczami nasze lasy.

(RB)

Drodzy Czytelnicy!

Las jest w tych dziwnych i trudnych czasach jednym z nielicznych miejsc, w którym póki co nie musimy nosić maseczek, przyłbic i innych uciążliwych ewidowanych atrybutów. Możemy i powinniśmy przystanąć, odetchnąć w nim pełną piersią, by zapomnieć na chwilę o trudach otaczającej rzeczywistości. Przyroda na pewno nagrodzi nas pięknymi obrazami. Bajecznie kolorowo przebarwiający się liście klonów, grabów, dębów czy buków, nurkujący w tafli starorzeczka zimorodek, przechadzające się po łące żurawie. To wszystko plus kilka głębokich haustów świeżego, leśnego powietrza na pewno odsuną stres i doda energii. Za te nieocenione wartości należy się jednak naturze coś w zamian. To naprawdę nic takiego. Mianowicie szacunek objawiający się choćby w taki, niewymagający wielkiego wysiłku sposób, że jej nie zaśmiecamy, niszcząc często bezpowrotnie. Niby oczywiste, a jednak leśnicy Nadleśnictwa Jarocin przekonują się stale, że odwiedzającym lasy daleko jeszcze do doskonałości. Znajdując wśród drzew całe palety płyt eternitowych, beczki z niewiadomego pochodzenia chemikaliami, dziesiątki opon, łódki, tapczany, a nawet porzucony samochód, rodzi się pytanie: co z ludźmi jest nie tak? Obyśmy za chwilę nie musieli spacerować po lesie wyposażeni w maseczki, gumowych rękawiczek i ciemnych okularach! Bo nie da się inaczej! Bo będzie to jeden wielki, niebezpieczny śmietnik!

Janusz
Gogońkiewicz
NADLEŚNICZY
NADLEŚNICTWA
JAROCIN

Samochód (ford escort) porzucony niedawno w leśnictwie Tarce

KALENDARIUM listopad 2020

- 3 listopada
święto myśliwych, Dzień św. Huberta;
- 17 listopada
Światowy Dzień Studenta;
- 25 listopada
Światowy Dzień bez Futra i Dzień Kolejarza (Polska);
- 30 listopada
Andrzejki

Opr. WoJak

AKTUALNOŚCI

**X EDYCJA KONKURSU
FOTOGRAFICZNEGO**

„Lasy w obiektywach leśników” to konkurs, w którym mogą wziąć udział wszyscy pracownicy LP, którzy w bardziej lub mniej profesjonalny sposób zajmują się fotografią. W tym roku czekamy na zdjęcia w trzech kategoriach: leśne prace, leśny krajobraz, fauna i flora oraz leśny film (więcej na www.lasy.gov.pl).

**INWESTYCJE LP
NAGRODZONO**

Aż sześć obiektów Lasów Państwowych zostało docenionych podczas 24. Ogólnopolskiego Otwartego Konkursu „Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku”.

W kategorii budynki biurowe największe uznanie zdobył budynek **Nadleśnictwa Elbląg**. Siedziba nadleśnictwa znajduje się w dziewiętnastowiecznym dworze Augusta Abbega, radcy handlowego i byłego konsultanta królewskiego. Laureaci zadbał o zachowanie stylu budynku i uporządkowali jego otoczenie, przebudowali jednocześnie wnętrza, nadając im funkcjonalny, nowoczesny charakter. W tej samej kategorii wyróżniony został budynek siedziby **Nadleśnictwa Damnica**. To budynek, który spełnia wszystkie wymogi nowoczesnego biura, wpisując się jednocześnie w leśne otoczenie. Do jego budowy użyto elementów drewnianych. Doceniono również otoczenie budynku, nowe nasadzenia i wykorzystanie zieleni, które pełnią funkcję estetyczną oraz edukacyjną. Inwestycja zebrała najwięcej głosów w kategorii „nowe obiekty”.

Przez internautów docenione zostały także remont i przebudowa **leśniczówki Chudaczewko** (Nadleśnictwo Sławno) w kategorii **obiekty użyteczności publicznej**. Leśniczówka wybudowana została w 1936 r. Wszystkie elementy dekoracyjne zostały odtworzone z bardzo dużą starannością. W remontowanym budynku użyto starej cegły ceramicznej, ciętej i szlifowanej.

W kategorii **obiekty drewniane** tytuł powędrował do **Nadleśnictwa Łuków** za Centrum Promocji Drewna JATA. Inwestycję doceniono za nowoczesną bryłę, która nawiązuje do tradycyjnego budownictwa drewnianego. Budynek jest energooszczędny, posiada certyfikat Passive House Institute w Darmstadt. Do jego termoizolacji wykorzystano płyty i maty z włókien drzewnych. Do budowy użyto elementów z drewna litego, jak i klejonego. Warto zaznaczyć, że obiekt został zaprojektowany i wybudowany przez lokalne firmy.

Podczas uroczystej gali wręczono również **nagrodę specjalną** Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. Nagrodzoną inwestycją została **rozbudowa budynku Nadleśnictwa Świebodzin**, w trakcie której odrestaurowano zabytkowe obiekty biura, a także powiększono przestrzeń biurową o nowe powierzchnie. W ramach termomodernizacji obiektów wykorzystano nowe energooszczędne technologie. (LP)

Zestawik: WoJak

OPOWIEŚCI O WIERZBIE CZ. 2

Wierzbowe po

W czasach, kiedy w piecach palono głównie drewnem, w polskim krajobrazie królowały wierzby głowiaste. Były podstawowym źródłem drewna opałowego. Szybko odrastające konary, regularnie obcinane co kilka lat, stanowiły nieustannie odradzające się źródło opału oraz surowca do wyrobu narzędzi gospodarskich i beczek. Drewno wierzbowe jest miękkie, ma właściwości podobne do drewna topolowego. Wierzby mają dziesięciokrotnie szybszy przyrost masy drzewnej niż sosna i świerk.

Oprócz drewna grubego, do ogrzewania chłopskich chałup służyły też tzw. „gatki”, czyli wiązki chrustu złożone z cienkich, związanych słomianym powroślem gałązek wierzbowych, pociętych na około trzydziestocentymetrowe kawałki. Układano je przy ścianach domu, aż pod dach. Gaciły, czyli ocieplały chałupę izolując ją od zimna i wiatrów, a równocześnie były pod ręką, kiedy trzeba było ich użyć do rozpalenia w piecu. Te praktyki zastępowane są dzisiaj przez zakładanie plantacji wierzby wiciowej, tzw. wierzby energetycznej (*Salix viminalis*), której używa się jako paliwa i surowca wikliniarskiego.

Z wikliny budowano kiedyś płyty, kosze potrzebne w gospodarstwie, półkoszki do wozów, a nawet ściany domów, które oblepiane były później warstwą gliny. Dzisiaj wyrabia się z niej głównie eleganckie i modne meble oraz dzieła sztuki ogrodowej. W Nowym Tomyślu można podziwiać wiklinowe gazony, markizy, parasole chroniące przed słońcem, a także największy na świecie wiklinowy koszyk, ustawiony na placu Niepodległości.

Do dziś, w pracach melioracyjnych,

Las Nowożeńców w Nadleśnictwie Babki

10 października 2020 roku otwarta została nowa powierzchnia Lasu Nowożeńców i Drzew Okolicznościowych „Las Nowożeńców i Drzew Okolicznościowych” jest miejscem dla upamiętniania ważnych, pozytywnych wydarzeń w życiu osobistym np.: zawarcia związku małżeńskiego, rocznicy ślubu, urodzenia dziecka, sukcesu osobistego, spotkania okolicznościowego itp. Pod drzewkiem można zakopać przesłanie dla przyszłych pokoleń w postaci listu, zdjęć, dokumentów upamiętniających wydarzenie, kodu DNA itp., umieszczonych w zalakowanej butelce (przygotowanej we własnym zakresie). Do każdego posadzonego dębu nadleśniczy Nadleśnictwa Babki wystawia certyfikat zawierający podstawowe informacje o posadzonej drzewie wraz z jego współrzędnymi geograficznymi. Sadzonki przekazuje nieodpłatnie nadleśnictwo.

żytki

przy regulacji rowów i brzegów strumieni, używa się faszyny, aby je umocnić i zabezpieczyć przed podmywaniem. Faszyna to większe wiązki wierzbowego chrustu o długości około półtora metra. Wykładano nią także brody, czyli płytkie miejsca rzeki, przez które można się było przeprawić na jej drugi brzeg, bez korzystania z łodzi, kiedy brakowało mostu.

Na skutek rozkładu drewna przez grzyby, wewnątrz starych pni wierzbowych powstaje próchno. Zmieszane z ziemią, poprawia jej strukturę i żyzność, dzięki czemu uzyskuje się doskonałe podłoże do uprawy kwiatów i warzyw. Dym powstający przy spalaniu próchna pszczelarze używają do podkurzania pszczół. Oslabia on reakcję pszczół strażniczek w ulu, tworzy zasłonę pomiędzy nimi a pszczelarzem i zmniejsza ich żądlenie.

Z kory zdjętej wiosną z gałązek wierzby wiejscy muzycanci robili piszczałki i trąby. Stosowano ją także w farbiarstwie. Obecnie znana jest głównie jako *cortex Salicis* i stanowi ceniony surowiec zielarski. Pod koniec XIX wieku zidentyfikowano w niej duże ilości salicylanów, które działają przeciwbólowo i przeciwzapalnie. Szczególną popularność i uznanie zyskał kwas acetylosalicylowy, zwany dzisiaj aspiryną. Korę najczęściej pozyskuje się z powszechnie występującej wierzby kruchej (*Salix alba*) i wierzby białej (*Salix alba*).

Wobec tylu korzyści, jakie dają nam wierzby, trzeba się zgodzić z opinią ks. Krzysztofa Kluka, najwybitniejszego przyrodnika polskiego oświecenia, który pisał: „w ogólności mówiąc Rodzaj ten jest jeden z nuyżyteczniejszych”.

Wacław Adamiak

ZIELONE PERŁY WIELKOPOLSKI

Rezerwat Modrzew Polski w Noskowie

Po małej przerwie dzisiaj zapraszamy na teren powiatu gnieźnieńskiego do Nadleśnictwa Czarniejewo. Rezerwat jest niewielki, ponieważ zajmuje powierzchnię 1,04 ha. Znajduje się ok. 2 km na południowy zachód od miejscowości Czarniejewo, w dużym zwartym kompleksie leśnym leśnictwa Noskowo.

Rezerwat został utworzony w celu zachowania drzewostanu sosnowego z udziałem modrzewia polskiego. Pierwsze informacje o przedmiocie ochrony (modrzew polski) pochodzą z roku 1938. Ówczesna liczba sztuk w rezerwacie nie przekraczała 32 osobników. Miały one wysokość ok 34 m i obwód do 60 cm. Niepokoi fakt znikomego odnawiania się tego gatunku w rezerwacie, co może skutko-

wać ostatecznie jego zanikiem.

Ukształtowanie terenu rezerwatu to płaska równina sandrowa otoczona ze wszystkich stron lasami sosnowymi. Na obszarze rezerwatu dominuje zespół kontynentalnego boru mieszanego. Drzewostan zbudowany jest dwuwarstwowo. W dolnej części zaobserwujemy grab z dębem szypułkowym, kruszyną. Najniżej w warstwie runa znajdują się: borówka czernica, szczawik zajęczy, prosownica rozpierzchła i kostrzewa olbrzymia. W górnych piętrach królują sosny zwyczajne i modrzew polski. W domieszce – brzoza brodawkowata i świerk pospolity.

Opr. WcJak

Źródła: „Leśne rezerваты przyrody województwa wielkopolskiego” Poznań 2016, www.czarniejewo.poznan.lasy.gov.pl

Jesienne sadzenie lasu

Wiosna to czas, kiedy przyroda budzi się do życia. Wiosna to również czas, kiedy leśnicy sadzą nowy las. Ale czy tylko na wiosnę?

Nie, bowiem jesień jest również doskonałą porą na przeprowadzenie odnowień. Powodów jest kilka, a najważniejszy z nich to sprzyjające warunki pogodowe – szczególnie wilgoć, która jest bardzo potrzebna młodym drzewkom. Ostatnio wiosny nie są obfite w deszcze, nawet wręcz przeciwnie – przyrodę gnębi coraz częściej wiosenno-letnia susza.

A CO SADZI SIĘ NAJCZĘŚCIEJ JESIENIĄ?

Najlepiej znoszą to drzewa gatunków liściastych. Związane jest to z uwarunkowania-

mi fizjologicznymi. Gatunki liściaste szybciej przechodzą w stan spoczynku przed zimą, dlatego bezpiecznie jest je sadzić właśnie teraz. Kolejną praktyczną korzyść to rozładowanie wiosennego spiętrzenia prac odnowieniowych. Wiosna to dla leśnego szkółkarza istny „koniec świata”, ponieważ jak tylko warunki pogodowe są odpowiednie, to każdy chce na już sadzonki! Jeżeli rozłoży się ten czas również i na jesień, wiosenny natłok spraw jest troszkę mniejszy.

ABY POSADZIĆ NOWY LAS, NAJPIERW TRZEBA DOKŁADNIE GO ZAPLANOWAĆ

Trzeba wiedzieć, jak przygotować glebę – najczęściej wykonuje się orkę specjalnym

plugiem. Trzeba dokładnie wiedzieć, na jakim siedlisku będziemy sadzili nowy las, aby dobrać takie gatunki drzew, które będą odpowiednie dla danego terenu. I najważniejsze – musimy wiedzieć, ile sztuk młodych drzewek potrzebujemy. Tam, gdzie występuje duża presja zwierzyny na małe sadzonki – jelenie, sarny bardzo je lubią – tam trzeba te sadzonki przed obgryzaniem zabezpieczyć. Najlepszą metodą jest grodzenie upraw siatką, ale wykonuje się również malowanie wierzchołków sadzonek białą substancją odstraszającą.

I tak, zanim na danym terenie zacznie rosnąć nowy las, leśnicy muszą się sporo nagłowić, aby dobrze i zdrowo rósł.

M.D.

AKTUALNOŚCI

■ ZMIANY W MINISTERSTWIE

W sobotę, 3 października, Edward Siarka, poseł Solidarnej Polski, został powołany na urząd Sekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska i Pełnomocnika Rządu ds. Leśnictwa i Łowiectwa. Podczas wręczania nominacji obecni byli również dyrektor generalny Lasów Państwowych Andrzej Konieczny oraz Paweł Lisiak, łowczy krajowy. Nowy wiceminister będzie odpowiedzialny za leśnictwo i łowiectwo, także w połączonym resorcie środowiska i klimatu, a docelowo w Ministerstwie Rolnictwa i Leśnictwa. Edward Siarka to poseł na Sejm RP od pięciu kadencji, wcześniej samorządowiec, od ponad 20 lat działa w Małopolsce, podejmując aktywne działania na polu leśnictwa i łowiectwa. Członek władz wojewódzkich Ochotniczej Straży Pożarnej. Wiceprzewodniczący klubu parlamentarnego PiS jako przedstawiciel Solidarnej Polski. Jego powołanie na

stanowisko wiceministra środowiska Pełnomocnika Rządu ds. Leśnictwa i Łowiectwa gwarantuje racjonalną ochronę polskiej przyrody i gospodarowanie jej zasobami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. W czasie powołania minister Woś podsumował również swoją pracę w resorcie. W tym czasie przygotowane zostały do realizacji m.in. projekty kilku nowych ustaw

znacznie zaostrzających ochronę środowiska, w tym nową ustawę o parkach narodowych, o gatunkach obcych czy rozwiązania wspierające walkę o czyste i zdrowe lasy. Powołanie Młodzieżowej Rady Ekologicznej, Zielone Forum Młodych czy wakacyjny tour EKODrużyny MŚ, a także powołanie rad naukowych w 17 parkach narodowych to przedsięwzięcia zwiększające świadomość ekologiczną w społeczeństwie. Zostały podjęte też inicjatywy związane z przeciwdziałaniem suszy i walką z zagrożeniem pożarowym (m.in. surowe kary za wypalanie traw), co ma szczególne znaczenie dla chronienia gatunków zagrożonych. W zakresie geologii zainicjowany został program odwiertów geotermalnych na kwotę 300 mln zł, przyspieszone zostały postępowania koncesyjne, a także zwiększono procedury bezpieczeństwa przeciwdziałające osuwiskom.

Ministerstwo Środowiska

GMINA KSIĄŻ WLKP. UCZCIŁA DZIEŃ DRZEWA

Dzieci zasadziły ponad 60 drzewek

Po raz kolejny w tym roku w gminie Książ Wlkp. posadzone zostały młode drzewka. Tym razem okazją do dokonania nowych nasadzeń był obchodzony 10 października Dzień Drzewa. Książski samorząd we współpracy z Nadleśnictwem Jarocin święto to zaplanował na piątek, 16 października. Mimo niezbyt sprzyjającej w tym dniu aury, wszystko odbyło się zgodnie z planem.

Inauguracja akcji rozpoczęła się w Szkole Podstawowej w Mchach. Wzięli w niej udział uczniowie klas 3 i 6 należących do szkolnego kółka ekologicznego. Przedstawiciel Nadleśnictwa Jarocin - Jakub Wojdecki - przeprowadził „poga-

danek” dotyczącą prawidłowego sadzenia drzew. Opowiedział o niezwykłym połączeniu w symbiozie korzeni drzew i grzybów.

Uczestniczące w spotkaniu dzieci również wykazały się sporą wiedzą na temat sadzenia drzew. Następnie z wielkim zapalem i zaangażowaniem, przystąpiły do działania. Wspólnymi siłami na szkolnym boisku posadzonych zostało prawie 60 drzewek. Po udanej akcji prowadzący wręczył uczniom pamiątki oraz wspominał, że lasów w Polsce z roku na rok - powoli, ale przybywa. Wszyscy podziękowali sobie za udane lecz jakże trudne do przeprowadzenia w obecnym czasie

wydarzenie i zadeklarowali, że spotkają się ponownie za rok. Pozostałe sadzonki drzew otrzymane od Nadleśnictwa Jarocin w ramach obchodów zostały posadzone przy placu zabaw i boisku w Chrząstowie oraz na zielonym skwerze tuż przy świetlicy i placu zabaw w Kiełczyńku. Dokonując tego sołtysi wraz z radami sołeckimi, zobowiązali się do dalszej pielęgnacji młodych drzewek.

Październikowe Święto Drzewa było kolejną, doskonałą okazją do upowszechniania edukacji ekologicznej popartej przede wszystkim realnym sadzeniem drzew.

Tekst i zdjęcia:
Natalia Pralczyk, UM w Księżu Wlkp., WoJAK

▲ Przedstawiciel LP Jakub Wojdecki z dyrektorką Barbarą Kapturek

Prezentowanie mikoryzy i symbiozy drzewa z grzybem ▶

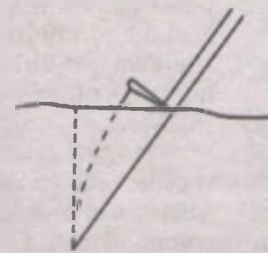
Młode sadzonki sosny, klona i buka

ŚWIĘTO DRZEWA DLA ZWIERZĄT

Tegoroczna 18. edycja programu Święta Drzewa odbyła się pod hasłem „Święto Drzewa dla zwierząt!”. Święto Drzewa to dobra okazja do posadzenia drzew i krzewów, pamiętając także, by otoczyć opieką drzewa już rosnące. I nie zapomnijmy o zwierzętach! Aż trudno zgadnąć, ile większych i mniejszych zwierząt korzysta z zadrzewień podczas całego swojego życia lub choćby tylko w czasie chwilowego odpoczynku. To tutaj ptaki, owady, wiewiórki, nietoperze znajdują pokarm, widać swoje gniazda, wychowują młode, tworzą spiżarnie i szukają kryjówek. To ich dom! W naszych ogrodach i parkach możemy stworzyć dla nich przyjazne zakątki, sadząc gatunki miododajne i owocowe. Pomyślmy też o przygotowaniu dla naszych dzikich przyjaciół odpowiednich schronień, budek lęgowych i poidłek. Zaprosimy innych do wspólnej pracy i świętowania. Niech drzewa będą dla nas źródłem inspiracji, jak żyć w zgodzie z przyrodą. Partnerem strategicznym programu są Lasy Państwowe, które służą pomocą i przekazują w miarę możliwości sadzonki drzew uczestnikom Święta Drzewa.

/Klub Gaj/

JAK POSADZIĆ DRZEWO

1.

Specjalnym kosturem lub szpadlem wykop w ziemi dołek. Jego głębokość powinna być dopasowana do wielkości sadzonki.

2.

Sadzonkę chwyć za szyję korzeniową. Umieść ją w ziemi tak, żeby jej system korzeniowy swobodnie układał się w dołku. Korzenie nie mogą być splątane ani podwinięte. Pamiętaj, żeby włożyć ją do gleby trochę głębiej, niż rosta w szkółce – szyja korzeniowa powinna być poniżej poziomu gleby.

3.

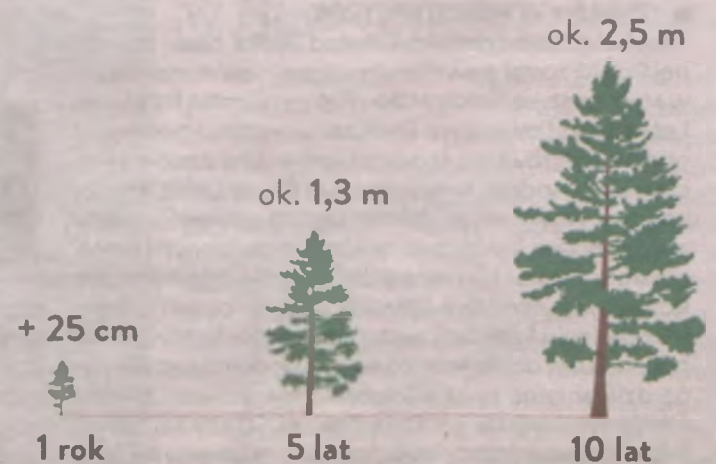
Delikatnie zasyp korzenie rozdrobnioną ziemią i ubij ją wokół drzewka.

4.

Na koniec podciągnij lekko sadzonkę do góry i sprawdź, czy stawia opór.

PRZYROST SOSNY

Źródło: CILP
Infografika: Polska Grupa Infograficzna (infograficy.pl)